Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

21 юли 2016 година*

„Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Митнически икономически режими — Пасивно усъвършенстване — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 148, буква в) — Издаване на разрешение — Икономически условия — Липса на съществено засягане на основните интереси на общностните преработватели — Понятие „общностни преработватели“

По дело C-4/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) с акт от 19 декември 2014 г., постъпил в Съда на 12 януари 2015 г., в рамките на производство по дело

Staatssecretaris van Financiën

срещу

Argos Supply Trading BV,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda, и K. Jürimäe (докладчик), съдии,

генерален адвокат: H. Saugmandsgaard Øe,

секретар: I. Illéssy, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 януари 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Argos Supply Trading BV, от J. A. G. Winkels и O. R. L. Gemin, belastingadviseurs,

— за нидерландското правителство, от M. Bulterman и B. Koopman, в качеството на представители,

— за гръцкото правителство, от K. Nasopoulou и K. Karavasili, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от L. Grønfeldt, H. Kranenborg и A. Lewis, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 април 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 148, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Staatssecretaris van Financiën (Държавен секретар по финансите, Нидерландия) и Argos Supply Trading BV (наричано по-нататък „Argos“) по повод отхвърлянето от нидерландските митнически органи на подадено от това дружество искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване.

Правна уредба

Регламент (ЕИО) № 2473/86

3 Регламент (ЕИО) № 2473/86 на Съвета от 24 юли 1986 година относно режима пасивно усъвършенстване и системата на стандартния обмен (ОВ L 212, 1986 г., стр. 1) съдържа приложимите за този митнически режим разпоредби до влизането в сила на Митническия кодекс. В първо съображение от този регламент се посочва следното:

„като има предвид, че във връзка с международното разделение на труда множество общностни предприятия прилагат режима на пасивно усъвършенстване, а именно износ на стоки с оглед на повторния им внос след преработка, обработка или поправка; като има предвид, че прилагането на този режим се обосновава с доводи от икономическо или техническо естество“ [неофициален превод].

Митническият кодекс

4 От 1 май 2016 г. Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 287, 2013 г., стр. 90) заменя Митническия кодекс. Въпреки това, предвид момента на настъпване на разглежданите в главното производство факти, в настоящия случай приложим продължава да бъде Митническият кодекс.

5 Трето и четвърто съображение от Митническия кодекс гласят следното:

„като има предвид, че като се основава на концепцията на вътрешния пазар, Кодексът следва да съдържа общите правила и процедури, които осигуряват прилагането на тарифните и другите мерки, въведени в Общността във връзка с търговия на стоки между [Европейския съюз] и трети страни, включително мерките на общата селскостопанска политика и общата търговска политика, като отчита изискванията на тези общи политики;

като има предвид, че е препоръчително да се уточни, че този кодекс се прилага, без да се засягат специални разпоредби, установени в други области; като има предвид, че подобни специфични правила съществуват или могат да бъдат приети именно в контекста на законодателството, отнасящо се до земеделието, статистиката, търговската политика или собствените ресурси“.

6 В член 84 от Митническия кодекс се посочва, че употребата в членове 85—90 от същия кодекс на термина „митнически икономически режим“ означава, че този термин по-специално се отнася за обработката под митнически контрол и за пасивното усъвършенстване.

7 Съгласно член 85 от посочения кодекс прилагането на всеки митнически икономически режим се допуска, при условие че има разрешение, издадено от митническите органи.

8 В член 133 от същия кодекс се посочва, че:

„Разрешението [за обработка под митнически контрол] се издава само:

[…]

д) когато са изпълнени необходимите условия, за да може режимът да стимулира създаването или развитието на дейност по обработка на стоки в [Съюза] без […] това да засяга основните интереси на производителите на Общността на подобни стоки (икономически условия) […]“.

9 В член 145 от Митническия кодекс се предвижда следното:

„1. […] режимът пасивно усъвършенстване разрешава да се изнасят временно общностни стоки извън митническата територия на [Съюза], за да се подложат на операции по тяхното усъвършенстване и получените в резултат на тези операции продукти да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни сборове.

[…]

3. Следните термини означават:

а) „временно изнесени стоки“: стоките, поставени под режим пасивно усъвършенстване;

б) „операции по усъвършенстване“: операциите, посочени в член 114, параграф 2, буква в), първо, второ и трето тире;

в) „компенсаторни продукти“: всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване;

[…]“.

10 В член 148 се посочва следното:

„Разрешението [за пасивно усъвършенстване] се издава само:

[…]

в) когато разрешението за ползване на режима на пасивно усъвършенстване няма вероятност да засегне съществено основните интереси на общностните пр[еработва]тели (икономически условия)“.

11 В член 151, параграф 1 от същия кодекс се предвижда следното:

„Пълното или частичното освобождаване от вносни сборове, предвидено в член 145, се осъществява чрез приспадане от размера на вносните сборове, дължими за допуснатите за свободно обращение компенсаторни продукти, на размера на вносните сборове, които биха били приложими на същата дата за временно изнесените стоки, ако те се внесат на митническата територия на [Съюза] от страната, където са били обект на операцията или на последната операция по усъвършенстване“.

Регламентът за прилагане

12 Считано от 1 май 2016 г., с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/481 на Комисията от 1 април 2016 г. (ОВ L 87, 2016 г., стр. 24) се отменя Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3). Въпреки това, предвид момента на настъпване на фактите в главното производство, в настоящия случай приложим продължава да бъде Регламент № 2454/93, изменен с Регламент (ЕО) № 993/2001 на Комисията от 4 май 2001 г. (ОВ L 141, 2001 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“).

13 Дял III („Митнически икономически режими“), глава 6 от Регламента за прилагане се отнася за режима на пасивно усъвършенстване. Включеният в нея член 585 гласи следното:

„1. Освен когато съществуват данни за противното, се приема, че основните интереси на преработващите индустрии в Общността не са сериозно засегнати.

[…]“.

Комбинираната номенклатура

14 Глава 22 от комбинираната номенклатура в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменено с Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 г. (ОВ L 286, 2007 г., стр. 1), е озаглавена „Безалкохолни и алкохолни напитки и видове оцет“. В тази глава по-специално е включена подпозиция 2207 10 00 с наименование „Етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем 80 % vol или повече“. Класираните в тази позиция стоки се облагат с митни сборове от 19,2 EUR за хектолитър, което се равнява на облагане с адвалорна ставка в размер на около 40 %.

15 Подпозиция 3824 90 97 с наименование „Други“ е включена в глава 38, озаглавена „Различни видове продукти на химическата промишленост“, от същата комбинирана номенклатура. Стоките по тази подпозиция се облагат с митни сборове с адвалорна ставка в размер на 6,5 %.

16 Съгласно подпозиции 2710 11 25—2710 11 90, включени в глава 27 „Минерални горива, минерални масла и продукти от тяхната дестилация; битуминозни материали; минерални восъци“ от посочената комбинирана номенклатура, всички стоки в рубриката „Бензин за двигатели“ се облагат адвалорна ставка в размер на 4,7 %.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

17 На 30 юни 2008 г. Argos подава искане до нидерландските митнически органи на основание член 85 от Митническия кодекс за издаване на разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване. Дружеството възнамерява да постави под този режим бензин с произход от Общността, предназначен за износ с цел смесването му с биоетанол, който произхожда от трета държава и не е пускан в свободно обращение в Съюза. С това смесване в съотношение от около 15 единици бензин и около 85 единици биоетанол Argos е щяло да получи етанол 85 (наричан по-нататък „E 85“) — биогориво, използвано в определени пригодени за него автомобили, а именно така наречените „превозни средства с гъвкав горивен режим“.

18 Видно от искането, Argos възнамерява да извърши посоченото смесване в открито море. Бензинът и биоетанолът се натоварват в две различни, разделени с вертикална преграда отделения на кораб на пристанище в Нидерландия. След това корабът напуска пристанището и след като излезе извън териториалните води на Съюза, преградата се отстранява, така че двете съставки да се смесят, а движението на вълните стимулира процеса. След това корабът се връща в Нидерландия.

19 Тогава така полученият E 85 се декларира пред митническите органи с цел пускането му за свободно обращение в Съюза и се облага с дължимите за този продукт вносни митни сборове, а именно адвалорна ставка в размер на 6,5 %. В този контекст прилагането на режима на пасивно усъвършенстване би позволило на Argos да ползва намаление на тези сборове, равно на сумата на митните сборове, а именно адвалорна ставка в размер на 4,7 %, които биха били приложими към същата дата за бензина с произход от Общността, ако той се внесе и пусне в свободно обращение в Съюза с произход мястото, където е осъществено смесването.

20 Нидерландските митнически органи препращат за становище искането на Argos на Европейската комисия, която да прецени дали са изпълнени икономическите условия по член 148, буква в) от Митническия кодекс, за да бъде издадено разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване. Впоследствие Комисията иска становище по искането от комитета за Митническия кодекс (наричан по-нататък „комитетът“).

21 Комитетът счита, че на Argos следва да бъде отказано да ползва режима на пасивно усъвършенстване, тъй като въпросните условия не били изпълнени. В основата на решението му стоят изложените от Комисията доводи на заседание на комитета, проведено на 11 ноември 2009 г. В хода на това заседание посочената институция твърди, че вносът на значителни количества E 85 в Съюза би засегнал съществено основните интереси на общностните производители на биоетанол. Всъщност внесеният E 85 щял да се окаже в пряка конкуренция с общностния биоетанол, тъй като E 85 е съставен главно от биоетанол. Впрочем според Комисията общностната биоетанолова промишленост щяла да се окаже в положение на свръхкапацитет.

22 С решение от 13 април 2010 г. нидерландските митнически органи отхвърлят искането на Argos, като се позовават на тези доводи. Тогава дружеството подава жалба срещу решението, с което се отхвърля искането му, до Rechtbank Haarlem (Съд на Харлем, Нидерландия) и той я отхвърля.

23 Argos подава въззивна жалба срещу решението на Rechtbank Haarlem (Съд на Харлем) до Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд Амстердам, Нидерландия). С решение от 3 октомври 2013 г. тази юрисдикция отменя първоинстанционното решение, като по-специално приема, че за да се установи дали икономическите условия, от които зависи ползването на режима на пасивно усъвършенстване, в разглеждания случай са били изпълнени, трябва да се провери дали преработването на общностен бензин в E 85 в режим на пасивно усъвършенстване би довело до засягане не на основните интереси на общностните производители на биоетанол, а на тези на общностните производители на E 85. Впрочем според посочената юрисдикция, щом като

нидерландските митнически органи не разполагат с доказателства, от които да е видно, че ползването на искания режим би довело до засягане на интересите на последните производители, те е следвало да приемат, че въпросните икономически условия са изпълнени по силата на презумпцията, предвидена в член 585, параграф 1 от Регламента за прилагане. Тогава държавният секретар по финансите подава касационна жалба до Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия).

24 Според тази юрисдикция изходът от касационното производство зависи от тълкуването на понятието „общности преработватели“, съдържащо се в член 148, буква в) от Митническия кодекс, и по-специално от това дали това понятие е възможно да обхваща общностните производители на биоетанол.

25 Посочената юрисдикция по-специално има съмнения дали спрямо режима на пасивно усъвършенстване следва по аналогия да се приложи отговорът на Съда, даден в решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), относно режима на обработка под митнически контрол. Съгласно това решение при преценката на спазването на икономическите условия, на които е подчинено ползването на последния режим, предвид трябвало да се вземат както икономическите интереси на общностните производители на крайния продукт, получен в резултат на обработката, така и икономическите интереси на общностните производители на суровините, използвани при тази обработка.

26 При това положение Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„При преценката дали са изпълнени икономическите условия за ползване на митническия режим на пасивно усъвършенстване, следва ли понятието „общности преработватели“ в член 148, буква в) от Митническия кодекс да се тълкува в смисъл, че обхваща общностните производители на суровини или полуготови продукти, идентични на преработените като необщностни стоки в рамките на операцията по усъвършенстване?“.

По преюдициалния въпрос

Предварителни бележки

27 На първо място, в акта си за преюдициално запитване Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) посочва, че при установената от Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд Амстердам) фактическа обстановка по делото в главното производство от нищо не следва, че ползването на искания от Argos режим на пасивно усъвършенстване би засегнало основните интереси на общностните производители на Е 85.

28 Комисията обаче оспорва тази отправна гледна точка и по същество твърди, че ползването на този режим би засегнало както основните интереси на общностните производители на биоетанол, така и основните интереси на общностните производители на Е 85. Това по-специално било видно от протокола от заседанието на комитета от 11 ноември 2009 г., посочено в точка 21 от настоящото решение. Впрочем според Комисията, ако се допуснело, че ползването на въпросния режим засяга също и основните интереси на общностните производители на Е 85, преюдициалният въпрос щял да загуби смисъл.

29 Доколкото намерението на Комисията е да постави под въпрос произтичащата от акта за преюдициално запитване фактическа обстановка по делото в главното производство, трябва да се припомни, че в рамките на производството по член 267 ДФЕС, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, националната юрисдикция е

компетентна да извърши всяка преценка на фактите по делото. Следователно Съдът е оправомощен единствено да се произнася по тълкуването или валидността на текст от правото на Съюза с оглед на фактите, които са му посочени от тази юрисдикция (вж. по-специално решение от 16 юли 1998 г., Dumon и Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, т. 25 и цитираната съдебна практика).

30 Ето защо Съдът не е длъжен да преценява дали по делото в главното производство искането от Argos ползване на пасивното усъвършенстване би засегнало или не основните интереси на общностните производители на Е 85. От друга страна обаче, Съдът трябва да отговори на поставения от запитващата юрисдикция въпрос с оглед на зададената от нея хипотеза, съгласно която интересите на тези производители няма да бъдат засегнати.

31 На второ място, що се отнася до твърдението на гръцкото правителство, че режимът на пасивно усъвършенстване не се прилага за осъществявани в открито море операции по усъвършенстване, тъй като в член 151, параграф 1 от Митническия кодекс се изисквало такива операции да се извършват в определена „страна“, трябва да се приеме, както прави генералният адвокат в точки 46—49 от заключението си, че предвид по-специално текста на член 145 от същия кодекс този режим може да се приложи, щом като въпросните операции протичат извън митническата територия на Съюза. Обстоятелството, че по делото в главното производство предвижданите от Argos операции трябва да се извършат в открито море, съответно не може да бъде пречка за прилагането на разпоредбите от Митническия кодекс относно този митнически икономически режим.

По същността на спора

32 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 148, буква в) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че в контекста на искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване, при преценката дали са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на този режим, предвид трябва да се вземат не само основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на крайния продукт, който би се получил в резултат на предвижданите операции по усъвършенстване, но и основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на необщностните суровини или полуготови продукти, предназначени за влагане във временно изнасяните общностни стоки в хода на тези операции.

33 Според тази юрисдикция по-специално трябва да се установи дали отговорът, даден от Съда в решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, т. 52), относно режима на обработка под митнически контрол, може да се отнесе към режима на пасивно усъвършенстване. Всъщност в това решение Съдът приема, че при преценката на икономическите условия, предвидени в член 133, буква д) от Митническия кодекс, за ползването на режима на обработка под митнически контрол предвид трябва да се вземе не само пазарът на крайните продукти, но и икономическото положение на пазара на суровините, използвани за производството на посочените продукти.

34 В това отношение трябва да се отбележи, че видно от член 84 от Митническия кодекс, както пасивното усъвършенстване, така и обработката под митнически контрол представляват митнически икономически режими. Съгласно член 85 от този кодекс за ползването на единия или на другия от тези режими е необходимо разрешение, издадено от митническите органи. И при двата режима това разрешение по-специално зависи от изпълнението на условия, които са наречени „икономически“ и които, що се отнася до обработката под митнически контрол, са предвидени в член 133, буква д) от посочения кодекс, а що се отнася до пасивното усъвършенстване — в член 148, буква в) от същия кодекс.

35 Същевременно въпросните икономически условия са формулирани по различен начин в зависимост от това за кой режим става въпрос. Всъщност в член 148, буква в) от Митническия кодекс се посочва, че разрешението за пасивно усъвършенстване се издава само когато допускането на ползването на този режим няма вероятност да засегне съществено основните интереси на общностите преработватели. В член 133, буква д) от този кодекс пък се посочва, че разрешението за обработка под митнически контрол се издава само когато са изпълнени необходимите условия, за да може този режим да стимулира създаването или развитието на дейност по обработка на стоки в Съюза, без това да засяга основните интереси на общностните производители на подобни стоки.

36 По-специално, целта на употребата на понятието „преработватели“ в член 148, буква в) от Митническия кодекс е да се отбележи, че при преценката дали са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на режима на пасивно усъвършенстване, предвид трябва да се взимат единствено основните интереси на промишлените производители, които извършват операции по преработка в Съюза, тъй като посочените условия съответно имат по-ограничен обхват от условията във връзка с обработката под митнически контрол съгласно тълкуването им от Съда в решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Същевременно текстът на член 148, буква в) от Митническия кодекс не е еднозначен. Всъщност в него не се уточняват нито пазарите, свързани с дейностите на т.нар. „преработватели“, нито конкретните елементи, които трябва да се вземат предвид, за да се прецени евентуалното засягане на основните им интереси. Ето защо тази разпоредба трябва да се тълкува с оглед на общата структура и целите на режима на пасивно усъвършенстване (вж. в този смисъл решения от 19 юни 1980 г., Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, т. 7 и от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, т. 47).

38 В това отношение съгласно член 145 от Митническия кодекс режимът на пасивно усъвършенстване позволява да се изнасят временно общностни стоки извън митническата територия на Съюза, за да бъдат подложени на операции по усъвършенстване и получените в резултат на тези операции продукти, наречени „компенсаторни продукти“, да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни сборове. По-специално съгласно член 151, параграф 1 от този кодекс ползването на посочения режим води до приспадане от размера на вносните сборове, дължими за компенсаторните продукти, на сума, равна на вносните сборове, които биха били приложими на същата дата за временно изнесените общностни стоки, ако те се внесат на митническата територия на Съюза от страната, където са били обект на операцията или на последната операция по усъвършенстване.

39 Този режим се обосновава с целите си, а именно да се избегне митническото облагане на стоките, изнесени с цел усъвършенстване, към момента на повторния им внос на територията на Съюза (вж. в този смисъл решения от 17 юли 1997 г., Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, т. 21 и от 2 октомври 2003 г., GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, т. 51). В това отношение, видно от първо съображение от Регламент № 2473/86, с въвеждането на този режим законодателят е възнамерявал да отчете факта, че поради икономически или технически причини предприятията в Съюза често извършват операции по усъвършенстване на територията на трета държава, преди да внесат повторно така усъвършенстваните стоки в Съюза.

40 Следователно, както посочва генералният адвокат в точка 67 от заключението си, главната цел на този митнически икономически режим е да се неутрализират някои последици, които са считани за вредни за промишлеността на Съюза и които произтичат от прилагането на общите режими на внос и износ.

41 В този контекст функцията на икономическите условия, от които зависи ползването на режима на пасивно усъвършенстване и които са посочени в член 148, буква в) от Митническия кодекс, е те да позволят на митническите органи да преценят дали ползването на пасивното усъвършенстване по същество е благоприятно за въпросната промишленост, като следят ползите, които съответният оператор би извлякъл от ползването на този режим, в замяна на това да не пораждат значителни неблагоприятни последици за други производители в Съюза. Посочените икономически условия съответно трябва да се тълкуват по начин, позволяващ на митническите органи в пълна степен да отчетат такива конфликти на интереси в рамките на промишлеността на Съюза (вж. по аналогия решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, т. 49 и 50).

42 Що се отнася до тези конфликти на интереси, трябва да се констатира, че като благоприятства изместването на операции по усъвършенстване на общностни стоки извън Съюза, ползването на режима на пасивно усъвършенстване, предоставено на общностен оператор, може да засегне най-вече основните интереси на промишлените производители, които извършват подобни операции по усъвършенстване в Съюза, тоест производителите на продуктите, аналогични на продукта, който би се получил в резултат на пасивното усъвършенстване.

43 Същевременно в положение като разглежданото в главното производство — при което предвижданата от Argos операция по усъвършенстване предполага добавяне във временно изнесените общностни стоки на значително количество необщностна суровина, а именно биоетанол, и при което дължимите за тази суровина митни сборове, а именно адвалорна ставка в размер на около 40 %, са значително по-високи от сборовете, които биха били приложими за компенсаторния продукт, получен в резултат на тази операция, тъй като E 85 се облага с адвалорна ставка в размер на 6,5 % — трябва да се констатира, че ползването на режима на пасивно усъвършенстване за тази операция може също тежко да засегне основните интереси на операторите, произвеждащи посочената суровина в Съюза.

44 Всъщност извършването на същата тази операция по усъвършенстване извън Съюза би позволило на дружество като Argos да внесе в Съюза дела, съответстващ на същата тази суровина, като избегне заплащането на приложимите за нея митни сборове, с които именно се цели общностните производители да бъдат защитени от такъв внос. При това положение ползването на режима на пасивно усъвършенстване би предоставило на искащия този режим оператор допълнително предимство, изразяващо се в частичното освобождаване, което би получил, от приложимите за компенсиращия продукт митни сборове, правейки по този начин още по-изгоден този вид операции, които при все това са неблагоприятни за интересите на производители в Съюза.

45 От гореизложените обстоятелства, аналогично на възприетото от Съда в решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312) относно режима на обработка под митнически контрол, следва, че член 148, буква в) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че при преценката дали с искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на този режим, предвид трябва да се вземат не само основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на продукта, който би се получил в резултат на предвижданите операции по усъвършенстване, но и основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на необщностните суровини или полуготови продукти, предназначени за влагане във временно изнасяните общностни стоки в хода на тези операции. Следователно съдържащото се в член 148, буква в) от Митническия кодекс понятие „общности преработватели“ трябва да се разбира като обхващащо тези различни производители в Съюза.

46 Противно на твърденията на Argos пред Съда, това тълкуване не може да се постави под въпрос със съображението, изложено в точка 21 от решение от 17 юли 1997 г., Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), че евентуалното възникване на тарифни аномалии, които биха довели до предоставяне на митническо предимство на икономически оператор, искащ да ползва режима на пасивно усъвършенстване, е риск, присъщ за въведената с този режим система.

47 Всъщност делото, по което е постановено това решение, е засягало въпроса дали е в съответствие със системата на пасивно усъвършенстване фактът, че по това дело дължимите митни сборове за временно изнесените стоки са надхвърляли дължимите такива за компенсаторните продукти, поради което ползването на този режим потенциално водело до пълно освобождаване от вносни митни сборове на последните продукти, а делото не е засягало отделния въпрос какви интереси могат да се вземат предвид при проверката на икономически условия, от които зависи ползването на въпросния режим. В посоченото решение Съдът съответно не се произнася по въпроса дали последиците от тарифни аномалии могат или не могат да се вземат предвид при тази проверка.

48 Накрая, съдържащото се в точка 45 от настоящото решение тълкуване отчита изискванията на общата селскостопанска политика, както се предвижда в трето и четвърто съображение от Митническия кодекс (вж. по аналогия решение от 11 май 2006 г., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, т. 51). Всъщност трябва да се припомни, че съгласно анализа на член 38 ДФЕС във връзка с позиции ex 22.08 и ex 22.09 от приложение I към Договора за функционирането на ЕС, производството на биоетанол в Съюза представлява селскостопанска дейност, която попада в обхвата на тази обща политика и която по принцип се ползва от защитата, осигурена чрез изключително високите митни сборове, приложими за вноса на въпросния продукт в Съюза. Така възприетото тълкуване позволява тази защита да бъде осигурена, изключвайки възможността режимът на пасивно усъвършенстване да облагодетелства оператор, който иска да заобиколи същите тези митни сборове.

49 С оглед на всички гореизложени съображения, на поставения въпрос трябва да се отговори, че член 148, буква в) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че в контекста на искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване, при преценката дали са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на този режим, предвид трябва да се вземат не само основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на крайния продукт, който би се получил в резултат на предвижданите операции по усъвършенстване, но и основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на необщностните суровини или полуготови продукти, предназначени за влагане във временно изнасяните общностни стоки в хода на тези операции.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 148, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че в контекста на искане за разрешение за ползване на режима на пасивно усъвършенстване, при преценката дали са изпълнени икономическите условия, от които зависи ползването на този режим, предвид трябва да се вземат не само основните интереси на общностните

производители на продуктите, аналогични на крайния продукт, който би се получил в резултат на предвижданите операции по усъвършенстване, но и основните интереси на общностните производители на продуктите, аналогични на необщностните суровини или полуготови продукти, предназначени за влагане във временно изнасяните общностни стоки в хода на тези операции.

Подписи